

stemning. Den britiske repræsentant tog dog visse forbehold, idet hans regering ikke kunne anerkende den som forpligtende i den forstand, at den britiske regerings handlefrihed derved indskrænkedes.

Den af koloniudvalget vedtagne resolution lyder således:

Koloniudvalget, som

erindrer om sin den 16. maj 1962 vedtagne resolution om Nordrhodesia og om den af generalforsamlingen efter udvalgets indstilling vedtagne resolution 1818 (XVII) af 18. december 1962,

har foretaget en gennemgang af den senere tids udvikling af situationen i Nordrhodesia og Nyasaland i henhold til bestemmelserne i generalforsamlingens resolutioner 1514 (XV) af 14. december 1960, 1654 (XVI) af 27. november 1961 og 1810 (XVII) af 17. december 1962,

har påhørt den administrerende magts redegørelser for den seneste forfatningsmæssige udvikling i disse områder, herunder udfaldet af konferencen i Victoria Falls om opløsningen af Den centralafrikanske Føderation,

1. *bekræfter på ny* den umistelige ret til selvbestemmelse og uafhængighed, som tilkommer Nordrhodesias og Nyasalands befolkninger,
2. *bemærker sig* med tilfredshed beslutningen om i overensstemmelse med befolkningens ønsker at opløse Den centralafrikanske Føderation,
3. *udtrykker sin overbevisning* om, at der ikke uden samtykke fra Nyasaland og Nordrhodesias folk bør pålægges disse folk nogen pligter hidrørende fra de for nævnte føderation gældende bestemmelser, fra eventuelle tilsagn givet af føderationen eller fra forpligtelser, som føderationen måtte have påtaget sig,
4. *udtrykker håbet* om, at proceduren ved opløsningen af føderationen ikke vil blive forsinket, og at Nordrhodesia og Nyasaland øjeblikkeligt vil opnå uafhængighed,
5. *anmoder* den administrerende magt om i samråd med de valgte regeringer at fastsætte de tidligst mulige datoer for de to områders overgang til uafhængighed.

5. *Sagernes behandling på FN's 18. generalforsamling.*

Afsnittene vedrørende Nordrhodesia og Nyasaland i koloniudvalgets beretning hørte til de mindre kontroversielle emner, som ikke blev hensendt til behandling i generalforsamlingens 4. udvalg, men blev behandlet direkte i plenarforsamlingen under en almindelig debat om koloniudvalgets beretning. Den *britiske delegerede* gav oplysning om Nyasalands forestående overgang til uafhængighed og om indførelsen af en ny forfatning i Nordrhodesia, hvorved dette område ville få fuldt indre selvstyre. Flere afroasiatiske talere gav udtryk for glæde over, at de to områders bestræbelser på at opnå uafhængighed var ved at blive heldigt gennemført. Ved debattens afslutning blev der fra afro-asiatisk side fremsat to resolutionsforslag vedrørende henholdsvis Nyasaland og Nordrhodesia, som begge blev enstemmigt vedtaget af generalforsamlingen den 11. december 1963.

Resolutionen vedrørende *Nyasaland* har følgende ordlyd:

Generalforsamlingen, som

erindrer om sin resolution 1514 (XV) af 14. december 1960,

har behandlet den del af beretningen fra det særlige udvalg vedrørende situationen i forbindelse med gennemførelsen af erklæringen om tilståelse af uafhængighed til koloniområder og deres befolkninger, som vedrører Nyasaland,

1. *konstaterer med tilfredshed*, at Nyasaland senest vil opnå uafhængighed den 6. juli 1964,
2. *udtrykker håbet* om, at der ikke vil lægge sig nogen ny hindring i vejen for Nyasalands opnåelse af uafhængighed på den ovenfor i § 1 omtalte dato,
3. *opfordrer* den administrerende magt til at træffe de fornødne forholdsregler til, at magten senest den 6. juli 1964 overføres til Nyasalands folk i overensstemmelse med dettes vilje og ønske,
4. *lykønsker* regeringerne i Nyasaland og Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i anledning af de skridt, som er taget til at nå de i erklæringen om tilståelse af uafhængighed til koloniområder og deres befolkninger fastsatte mål.